

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/83/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318011010
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2318011010.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 11.07.2022 pod sp. zn. 31T/108/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 04.04.2023 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uznal obžalovaného A. B. vinným zo spáchania prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného, na tom skutkovom základe, že

dňa 31.05.2018 v čase okolo 8.40 hod. v obci C. D. na adrese C. D. XXX prevzal 5 ks zabalených stoličiek s kódom ER824011340SK a adresou na doručenie A. B., C. D. XXX, v celkovej hodnote 316 €, ktoré boli na uvedenú adresu dovezené kuriérom spoločnosti Slovenská pošta, a.s. pričom po vyložení tovaru neprišlo k jeho zaplateniu, nakoľko obvinený tvrdil, že nemá pri sebe dostatočnú finančnú hotovosť a je potrebné ísť peniaze vybrať do bankomatu, z ktorého dôvodu sa obvinený na vozidle Honda Accord a kuriér Slovenskej pošty na svojom vozidle presunuli do mesta D. na ulicu E. F. G. pred banku D. D., kde sa zdržal asi 1 minútu a následne oznámil kuriérovi, že mu na účet neboli zaslané finančné prostriedky, následne mu kuriér preto oznámil, aby mu obvinený vrátil doručený tovar a taktiež telefonicky kontaktoval políciu, po príchode ktorej sa presunuli na adresu C. D. XXX, kde však obvinený začal tvrdiť, že žiadne stoličky mu doručené neboli, aj napriek skutočnosti, že pri bankomate D. D. ešte tvrdil, že doručené stoličky vráti, čím poškodenému kuriérovi H. I. spôsobil škodu vo výške 316 €, pretože mal za tovar hmotnú zodpovednosť.

Za túto trestnú činnosť okresný súd uložil obžalovanému podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písm. k) Trestného zákona, trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona okresný súd obžalovanému výkon uloženého trestu podmienenečne odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu podmienenečného odsúdenia v trvaní 2 (dva) roky.

Prvostupňový súd napadnutý rozsudok odôvodnil v rozsahu č.l. 138-140 spisu.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie obžalovaný A. B., ktoré následne písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ladislava Pongrácza.

V písomných dôvodoch odvolania po stručnej rekapitulácii výrokovej časti napadnutého rozsudku uviedol, že s napadnutím rozhodnutím prvostupňového súdu nesúhlasí. Dôvodil to tým, že obžalovaný

od začiatku trestného stíhania popiera spáchanie trestného činu, podrobne opísal priebeh udalostí a dôvod nezaplatenia ceny tovaru, pričom vzhľadom na okolnosti prípadu v danej veci ide o civilnoprávny vzťah medzi poškodeným a obžalovaným, teda prípad by mal byť vyriešený v civilnom sporovom konaní. Podľa názoru obhajoby uloženie trestu odňatia slobody je neprimerane prísne, nakoľko na obžalovaného sa hľadí, ako keby nebol odsúdený, stoličky boli vrátené poškodenému, teda konaním obžalovaného nebola spôsobená žiadna škoda, preto zákonným a spravodlivým trestom by bol alternatívny trest, keďže na nápravu obžalovaného nie je nutné uloženie podmieneného trestu odňatia slobody. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, resp. rozhodol sám a obžalovaného spod obžaloby oslobodil v celkom rozsahu, alternatívne aby zrušil výrok o treste a obžalovanému uložil alternatívny trest.

Okresný prokurátor odvolanie nepodal, k odvolaniu obžalovaného sa v primeranej lehote aj napriek výzve okresného súdu nevyjadril.

Konanie na odvolacom súde:

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie za účasti zástupcu Krajskej prokuratúry v Trnave a za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaného a jeho obhajcu.

Zástupca Krajskej prokuratúry v Trnave na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v konečnom návrhu navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania, podľa § 317 odsek I Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného je nedôvodné.

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval v súlade s Trestným poriadkom, na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy v rozsahu potrebnom pre náležité zistenie skutočného stavu veci nevyhnutného pre zákonné a objektívne rozhodnutie. Okresný súd tiež dodržal všetky zákonné ustanovenia, zmyslom ktorých je zabezpečenie práva obžalovaného na obhajobu, následne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku vykonané dôkazy vyhodnotil po uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel tak ku správnym skutkovým zisteniam, ktoré zodpovedajú vykonaným dôkazom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku potom okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku jasne vyložil, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky dokazovania za vylúčenú alebo pochybnú, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si vzájomne odporujú. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tiež zrejmé, ako sa prvostupňový súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa riadil, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Krajský súd vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému a ustálenému okresným súdom v napadnutom rozsudku nemá žiadne výhrady, závery okresného súdu si v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Pokiaľ ide o odvolaním napadnutý výrok o vine, v prvom rade odvolací súd poukazuje na to, že Krajský súd v Trnave svojím uznesením zo dňa 07.04.2020 pod sp. zn. 3To/6/2020 podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušil uznesenie okresného súdu zo dňa 30.09.2019, ktorým podľa § 241 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v spojení s § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku bolo zastavené trestné stíhanie obvineného A. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a okresnému súdu prikázal, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Z obsahu uznesenia krajského súdu vyplýva, že okresný súd nevykonal dostatočné dokazovanie v zmysle návrhov zodpovedajúcim podanej obžaloby, keď sa opomenul vysporiadať so skutočnosťami,

ktoré viedli k preukázaniu či nepreukázaniu konania páchatel'a z hľadiska úmyslu uviesť poškodeného do omylu, resp. okresný súd v pôvodnom konaní bez náležitého dokazovania vyhodnotil vykonané dôkazy jednostranne a rozporuplne v prospech obžalovaného.

Okresný súd po zrušení a vrátení veci vykonal hlavné pojednávanie dokazovaním (výsluchom obžalovaného A. B. a svedka – poškodeného H. I., čítaním listinných dôkazov a to zápisnice o vydaní veci (č.l. 39), potvrdením o vrátení (č.l. 42), dodacej knihy (č.l. 42), výpisu z evidencie priestupkov (č.l. 47), správy o povesti (č.l. 49) a odpisu registra trestov (č.l. 53)), následne vykonané dôkazy vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, pričom prehodnotil svoje pôvodné právne závery a oslobodil obžalovaného podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby. V odôvodnení napadnutého rozsudku konštatoval, že skutok nepredstavuje trestný čin krádeže, pretože nebol naplnený jeden zo znakov jeho skutkovej podstaty, a to úmysel obžalovaného nezaplatiť za tovar.

Následne Krajský súd v Trnave svojím uznesením zo dňa 23.02.2021 pod sp. zn. 3To/154/2020 podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného poriadku zrušil rozsudok okresného súdu zo dňa 20.07.2020, ktorým okresný súd podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku oslobodil obžalovaného A. B. spod obžaloby a okresnému súdu prikázal, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Z obsahu uznesenia krajského súdu vyplýva, že okresný súd opätovne vyhodnotil vykonané dôkazy jednostranne a rozporuplne v prospech obžalovaného, tieto nehodnotil vo vzájomných a reťazových súvislostiach, resp. krajský súd poukázal na to, že vykonaným dokazovaním sa jednoznačne preukázal podvodný úmysel obžalovaného, že v čase prevzatia tovaru vedel, že nebude schopný za neho zaplatiť, a napriek tomu vedome poškodeného uviedol od omylu a vylákal od neho tovar predstierajúc, že ide po peniaze do bankomatu.

Okresný súd po zrušení a vrátení opätovne vyhodnotil všetky doposiaľ vykonané dôkazy jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, pričom opätovne prehodnotil svoje pôvodné právne závery akceptujúc názor krajského súdu a uznal obžalovaného vinným zo spáchania úmyselného prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného poriadku tak, ako to navrhoval i okresný prokurátor po prvom zrušujúcom rozhodnutí na hlavnom pojednávaní okresného súdu dňa 01.07.2020.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd konštatoval, že skutok uvedený v obžalobe bol na základe zhodných výpovedí obžalovaného a poškodeného preukázaný. Z konania obžalovaného je zrejmé, že chcel prevziať a prevzal objednaný tovar napriek jeho vedomosti o tom, že nemá na jeho zaplatenie. Obrane obžalovaného o tom, že nemal vedomosť o svojom nedostatku peňazí, okresný súd neuveril a bola vyvrátená výpoveďou poškodeného ako aj špecifickými okolnosťami prípadu, keď obžalovaný tovar prevzal, snažil sa vybrať peniaze z bankomatu banky, v ktorej nemá účet a potom ho odmietal vydať. Týmto predstieraním úmyslu tovar zaplatiť uviedol poškodeného do omylu, ten mu z toho dôvodu tovar vydal, čím sa obžalovaný obohatil o jeho hodnotu 316 €, ktorá zodpovedá kúpnej cene. Takto zistený skutkový stav veci a okolnosti, ktoré predchádzali spáchaniu trestného činu, i konkrétne následné spáchanie, boli na hlavnom pojednávaní jednoznačne preukázané vyššie uvedenými dôkazmi. Na základe vykonania a zhodnotenia dôkazov týkajúcich sa skutkových zistení dospel okresný súd k správnejmu záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku, sa stal, že ho spáchal obžalovaný a tak svojím protiprávnym konaním naplnil vyššie uvedené zákonné znaky trestného činu.

Vo všetkých týchto súvislostiach krajský súd pri evidentne usvedčujúcich dôkazoch, najmä pri výpovedi poškodeného zhodujúcej sa s výpoveďou obžalovaného voči nim nevzhlíada žiadne pochybenie.

Obhajoba rovnako namietala priebeh deja udalostí, teda že obžalovaný od začiatku popiera spáchanie trestného činu, pričom vzhľadom na okolnosti prípadu podľa jeho názoru mal byť tento riešený v civilnom sporovom konaní.

So zreteľom na pomerne obsiahle vykonané dokazovanie vo veci a jednotlivé dôkazy, na ktoré súd prvého stupňa podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku a ktoré na seba navádzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov okresného súdu vo vzťahu k právnej kvalifikácii konania obžalovaného, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

Odvolačný súd k tomu dodáva, že pri trestnom čine podvodu je podstatným, aby išlo o nezhodu predstavy s reálne existujúcou skutočnosťou (udalosťou), ktorú je možné objektívne overiť. Uvedením do omylu sa potom rozumie aktívne konanie páchatel'a, ktorý koná tak, aby vyvolal v inej osobe určitú subjektívnu predstavu (stav), ktorá sa však nezohoduje s objektívnou realitou. Dispozíciou majetkovej povahy, ktorú vykonáva osoba konajúca v omyle, sa rozumie určité majetkové plnenie, ktorým dochádza k škode na strane poškodennej osoby a zároveň k obohateniu na strane páchatel'a alebo inej osoby. Spravidla pôjde o odovzdanie (prenechanie, prevod) určitej veci (vecí, peňazí) z majetku poškodeného do dispozície páchatel'a alebo inej osoby. Aby mohlo ísť o naplnenie všetkých znakov trestného činu podvodu, je preto nevyhnutým, aby škoda na cudzom majetku a obohatenie iného mali základ (príčinnú súvislosť) práve v „podvodnom konaní“ páchatel'a (t.j. konaním, ktorým páchatel' iného uvádza do omylu, alebo využíva omyl iného).

Preto pri trestnom čine podvodu platí, že okolnosti subjektívneho charakteru možno spravidla dokazovať len nepriamo z okolností objektívnej povahy, z ktorých sa dá podľa zásad správneho (logického) myslenia usúdiť vnútorný vzťah páchatel'a k porušeniu alebo ohrozeniu záujmov chránených Trestným zákonom, pričom záver o subjektívnej stránke trestného činu možno oprieť aj o skutočnosti, ktoré nastali až po spáchaní trestného činu. Tak tomu bolo aj v prípade obžalovaného A. B., ktorý prevzal tovar uvedomujúc si okolnosti predaja a dôkladne poznajúc svoje finančné pomery, ktoré vo svojej podstate nemal v danom čase k dispozícii.

Po preskúmaní obsahu spisového materiálu aj odvolací súd dospel k zisteniu, že konanie obžalovaného tak, ako je opísané v súlade so zisteným skutočným stavom vecí vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, napĺňa všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný svojim úmyselným konaním na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol poškodeného do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku malú škodu. Uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, ktoré viedli odvolací súd k záveru o neopodstatnenosti a nedôvodnosti odvolacích námietok obžalovaného vo vzťahu k výroku o vine, pričom s ďalším odôvodnením v tomto smere v plnej miere odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa a v podrobnostiach naň poukazuje.

Napokon v súlade so zákonom postupoval prvostupňový súd aj pri ukladaní trestu obžalovanému, keď starostlivo a uvážene prihliadol na všetky skutočnosti a zásady v zmysle ust. § 34 ods. 1 až 4 Trestného zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy.

Prvostupňový súd u obžalovaného správne vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, že sa obžalovaný pričínil o odstránenie škodlivých následkov trestného činu tým, že nezaplatený tovar vydal nepoškodené príslušníkovi Policajnému zboru. Pri prevahe poľahčujúcich okolností (podľa § 38 ods. 3 trestného zákona) uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace. S ohľadom na osobu obžalovaného a jeho doterajší život (doposiaľ jedenkrát súdne trestaný) správne prvostupňový súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmiennečne odložil a súčasne podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky. Takto uložený trest je aj podľa názoru odvolacieho súdu plne zodpovedajúci požiadavke nielen individuálnej, ale i generálnej prevencie, pričom zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatel'a.

Pokiaľ má obhajoba za to, že uložený trest odňatia slobody je neprímerane prísny a zákonným a spravodlivým trestom by bol alternatívny trest, tak odvolací súd ma opačný názor a to s poukazom na osobné pomery obžalovaného (ktorý bol síce doposiaľ len jedenkrát súdne trestaný, avšak dopustil sa až štrnástich priestupkov, dokonca jedného priestupku proti majetku po spáchaní predmetného skutku), ako i fakt, že v danom prípade mu okresný súd za predmetnú trestnú činnosť uložil trest odňatia slobody pri spodnej hranici trestnej sadzby (ktorá je v danom prípade nula až dva roky), čo nemožno považovať za neprímerane tvrdé, nakoľko pri osobnostných charakteristikách obžalovaného vyplývajúcich z jeho opakovaného protiprávneho správania, by bolo plne dôvodným uloženie i prísnejšieho trestu odňatia slobody.

V tejto súvislosti odvolací súd zvyrazňuje, že postupom podľa § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku môže odvolací súd zrušiť výrok o treste napadnutého rozsudku len v prípade, ak je uložený trest

neprimeraný. Za neprimeraný možno považovať taký trest, ktorého druh alebo výmera je v zrejmom rozpore s hľadiskami, ktoré sú určené v zásadách pre ukladanie trestov podľa § 34 Trestného zákona. V prejednávanej veci krajský súd nepovažuje uložený trest odňatia slobody v dĺžke trvania 3 (tri) mesiace za neprimeraný (neprimerane prísny), nakoľko prvostupňový súd pri ukladaní trestu podľa názoru odvolacieho súdu prihliadol ku všetkým okolnostiam, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska naplnenia účelu trestu a jeho výmery a uvážene prihliadol i na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy, a preto sa s uloženým trestom v uvedenom rozsahu v konečnom dôsledku stotožnil aj súd druhého stupňa bez toho, aby zvažoval akúkoľvek jeho modifikáciu, prípadne zmiernenie. Z uvedeného vyplýva, že krajský súd nepovažoval odvolanie obžalovaného proti napadnutému rozsudku za dôvodné, preto ho zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.